

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδιδόμενα βυζαντινὰ περιοδικά, τὴν *Byzantinische Zeitschrift* καὶ τὰ τῆς Πετροπόλεως βυζαντινὰ χρονικά, εἰς δὲ δύναται νὰ ταχθῆ καὶ ὁ Νέος Ἑλληνομνήμων, ὅτε κατ' ἐπικράτησιν βυζαντικὴν ὕλην περιέχων, προσετέθη καὶ ἡ *Revue byzantine*, περιοδικὸν ῥωσιστὶ ἐκδιδόμενον. Ἐκδίδεται δὲ αὕτη ὑπὸ τῆς ἱστορικῆς καὶ φιλολογικῆς σχολῆς τοῦ ἐν Ἰουρτέβη αυτοκρατορικοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τῆν διεύθυνσιν τοῦ κ. Β. Ῥέγκελ κατὰ τεύχη ἐνιαύσια, ἐν ἧ δύο, ἀποτελοῦντα τόμον εἴκοσι μέχρις εἴκοσιπέντε τυπογραφικῶν φύλλων. Εἰς τὸν ἐκδοθέντα ἤδη ἐκ δύο τευχῶν πρῶτον τόμον, περιέχοντα ἀξιόλογον ὕλην, προσήρτηται ὡς κειμήλιον *Prodromus sylloges vitarum laudationumque sanctorum Constantini M. et Helenae matris ejus graece atque slavice mox edendarum*. *Scriptis Michael Krašennikov*.

— Τῇ 12 Μαρτίου ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ ἐν τῇ ἐδῶ Παιτησίων ἰταλικοῦ σχολείου ὁ διευθυντῆς τῆς ἐνταῦθα ἰταλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ. Μ. Ὀγγερο ὁμίλησε διὰ μακρῶν περὶ τῶν μέτρων, ἅτινα ἔλαβεν ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις, ἰδίως ἐν Βενετίᾳ, πρὸς προφύλαξιν τῶν ἀκινήτων μεσαιωνικῶν μνημείων τῆς τέχνης, καὶ μάλιστα τοῦ δογικοῦ παλατίου καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρκου, ἀπὸ ἐχθρικῶν ἐξέδων καὶ ἄλλων ἐκρηκτικῶν ὕλων, διὰ τοίχων ἐκ πλίνθων, περιστοιχίσεως διὰ σάκκων ἄμμου, περιβρέξεως τῶν δοκῶν τῶν στεγῶν διὰ χημικῶν οὐσιῶν, παρεμποδιζουσῶν τὴν ἀνάφλεξιν, καὶ κατὰσκευῆς ἐπικλινῶν ξυλίνων προκλυμμάτων, προσυλασσόντων ἀνδριάντας καὶ ἀγάλματα μὴ θυνάμενα νὰ μετακινήθωσιν. Ἐπ' ἰσῆς ἐλήφθη φροντίς περὶ τῶν κινητῶν μνημείων, τῶν μὲν ἐν τοῖς μουσαείοις ἀγκυλωμάτων ταφέντων ἐν τῷ ἐδάφει μεταξὺ σάκκων ξηρᾶς ἄμμου καὶ περικτισθέντων διὰ πλίνθων, τῶν δὲ πολυτίμων ἐπὶ οὐράνης ζωγραφικῶν, ἐν αἷς καὶ ἄπαντες οἱ πίνακες τοῦ παλατίου τῶν δογῶν, ὧν πολλοὶ μεγίστων διαστάσεων, μετὰ προσεκτικὴν ἀποτείχεσιν καὶ ἐπιμελημένην περιτύλιξιν περὶ ξυλίνους κενοῦς ἐντὸς κυλίνδρους ἀποκομισθεῖσιν εἰς ἀσφαλεῖς ἀπὸ ἐνκερίων ἢ θηλασσίων ἐπιδρομῶν χώρας τῆς Ἰταλίας.

— Τῇ 10, 17 καὶ 24 Μαρτίου ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν καθηγητῆς τῆς βυζαντικῆς καὶ νεοελληνικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Βελιγραδίου κ. Δ. Ἀναστασιέβιτς ἐκπέμει ἀδεία τῶν πανεπιστημιακῶν ἀρχῶν πρὸ πλήθοντος ἀκροατηρίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν τρεῖς διαλέξεις περὶ τῆς σλαβικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ὁμίλησε περὶ τῆς βραδείας ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐμφανίσεως τῶν Σλάβων καὶ τῆς κατὰ μικρὸν ἀναδείξεως αὐτῶν ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς τέχναις ὡς καὶ τῆς ἀμοιβαίας ἐπιδράσεως Ἑλλήνων καὶ Σλάβων, ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς περὶ τοῦ ἀποστολικοῦ, γλωσσικοῦ καὶ λογοτεχνικοῦ ἔργου τῶν δύο ἐκ Θεσσαλονίκης Ἑλλήνων ἀδελφῶν Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου. Ὁ κ. Ἀναστασιέβιτς θέλει συνεχίσει τὰς διαλέξεις αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν πανεπιστημιακῶν μαθημάτων τὸ φθινόπωρον, ἂν ἐξακολουθήσῃ καὶ τότε εὐρισκόμενος ἐν Ἀθήναις.

— Ὁ αὐτὸς κ. Ἀναστασιέβιτς ἀσχολεῖται περὶ τὴν σύνταξιν σερβοελληνικοῦ καὶ ἑλληνοσερβικοῦ λεξικοῦ, οὗ μεγάλη ἔσται ἡ χρησιμότης.

— Ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν ὑποδιευθυντῆς τοῦ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ ὑποκαταστήμα-

τος τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν κ. Χριστόφορος Νομικός απέκτησεν ἐπ' ἐσχάτων, ἀγοράσας ἐν τινι ἀρχαιοπωλείῳ τῶν Ἀθηνῶν, ἐξίρητον εἰκόνα αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου, διὰ χρυσοῦ καὶ χρωμάτων ἐζωγραφημένην καὶ φέρουσαν διὰ κεφαλαίων γραμμάτων τὴν ἐπιγραφὴν Ἀνδρόνικος ὁ Παλαιολόγος. Ἡ εἰκὼν αὕτη εἶνε ἐζωγραφημένη ἐπὶ περγαμηνῆς, φαίνεται δ' εἰς ἡμᾶς κοσμοῦσά ποτε οὐχὶ χειρόγραφόν τι, ἀλλὰ κώδικα ἴσως μονῆς τινος ἀναχούσης τὴν κτίσιν εἰς αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικον Παλαιολόγον. Ἄν δὲ κρίνωμεν ἐκ τῆς τεχνοτροπίας καὶ τῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς ἐγγράφῃ ἢ εἰκὼν περὶ τὸν δέκατον ἑβδόμον αἰῶνα. Φαίνεται δ' ὅπως δὴ ποτε ἀντιγραφείσα ἐξ ἀρχαιοτέρου εἰκόνας καὶ εἶνε πιστὴ ὡς πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἐνδυμασίαν. Ζήτημα δὲ εἶνε τίνα τῶν Ἀνδρονίκων τοῦ οἴκου τῶν Παλαιολόγων παριστάνει; ἀλλὰ κλίνομεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι εἶνε οὗτος μᾶλλον ὁ Ἀνδρόνικος Α' (1282-1328), οὗ ἔχομεν εἰκόνας ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 1462 κώδικι τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν καὶ τὴν αὐτὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 80 τῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας, ὡς καὶ ἐν τῷ κώδικι 442 τῆς ἐν Μονάχῳ Βασιλικῆς βιβλιοθήκης, καὶ οὐχὶ ὁ Ἀνδρόνικος Β', ὅστις παριστάνεται ἐν τῷ Τυβιγγεῖῳ κώδικι Μβ καὶ τῷ τῆς Σιουτγάρτης Cod. Hist. F. 601. Ἴδε περὶ τούτων τῶν εἰκόνων *Sprue. P. Lambros Empereurs byzantins. Catalogue illustré de la collection de portraits des empereurs de Byzance. Ἐν Ἀθήναις. 1911 σ. 47-8* (ἐλλ. μεταφρ. ἐν Νέῳ Ἑλληνομνήμονι Τόμ. Ζ' σ. 481-2).

Τῆς ζωγραφίας ταύτης πιστὸν ἀντίγραφον, φιλοτεχνηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Στεφάνου Ξενοπούλου, ὁ κ. Νομικός ἐδώρησεν εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἱστορικὴν καὶ ἔθνολογικὴν ἐταιρείαν πρὸς πλουτισμὸν τῆς ἐν τῷ μουσεῖῳ αὐτῆς συλλογῆς εἰκόνων τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων.

— Ἀξίαι λόγου εἰδήσεις περὶ τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν ὑπερμεσοῦντος τοῦ δεκάτου ἑκτοῦ αἰῶνος περιλαμβάνονται ἐν τῇ πραγματείᾳ τοῦ γνωστοῦ Βενετοῦ ἱστορικοῦ κ. Πομπηίου Μολμέντη περὶ τοῦ κατὰ τὴν παρὰ τὰς Ἑχινάδας ναυμαχίαν τοῦ 1571 τὴν κοινῶς λεγομένην τῆς Ναυπάκτου Βενετοῦ νκαρχοῦ Σεβαστιανοῦ Βενιέρη, ὅστις καὶ δόγης τῆς Βενετίας ἀνερρήθη (1/11 Ἰουλίου 1577—20 Φεβρουαρίου 3 Μαρτίου 1578), οὗ τὸ ἐπιφανὲς μνημεῖον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων Ἰωάννου καὶ Παύλου, βλαφθὲν ὑπὸ πυρκαϊᾶς τῇ 4 Αὐγούστου 1867, ἀπεσκευάσθη τῷ 1913. Ἡ πραγματεία αὕτη μετὰ 88 ἐγγράφων, εἰλημμένων ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς Βενετίας, ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Nuovo Archivio Veneto τοῦ Ἰουλίου-Σεπτεμβρίου 1915 σ. 1-146, καὶ εἶνε εὐπρόσδεκτον συμπλήρωμα τοῦ βιβλίου τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως Sebastiano Venieri, e la battaglia di Lepanto τοῦ ἐκδοθέντος ἐν Φλωρεντίᾳ τῷ 1899.

— Ὁ γνωστός μελετητῆς τῆς ἐν Κρήτῃ βενετοκρατίας κ. Ἰωσήφ Gerola, διευθυντῆς τοῦ μουσεῖου τῆς Ῥαδέννης, ἐδημοσίευσεν ἐν τοῖς τεύχεσι 4-6 τοῦ 1914 τοῦ Bolletino Italiano di numismatica e di arte della medaglia καὶ ἐν χωριστῷ τεύχει πραγματείαν ἐπιγραφομένην Sfragistica. Sigilli Veneto-Cretesi, ἐν ἣ συνήγαγε πάσας τὰς μέχρι τοῦδε γνωστὰς βενετοκρητικὰς σφραγίδας.

— Τῇ 21 Μαΐου ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ βουλευτῆς Χίου Μιχαὴλ Γ. Τσελεπίδης, συγγραφεὺς ἀξιολόγου βιβλίου ἐπιγραφομένου «Τὰ πρόνομα τῆς ἐκκλησίας ἐν Τουρκίᾳ ἢ εἰσαγωγή εἰς τὸ παρὰ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχεῖῳ ἰσχυρὸν κληρονομικὸν δίκαιον» καὶ ἐκδοθὲν ἐν Ἀθήναις τῷ 1906.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας κατέστησεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐκδότου

τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμωνος ἐπιτροπείαν ἐκ τῶν κ. κ. Ἀδ. Ἀδαμαντίου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, Θεμ. Βολίδου, ἐπιμελητοῦ τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, Γεωργ. Ἰακωβίδου, διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης, Δημ. Καμπούρογλου, διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, Γ. Σωτηρίου, ἐφόρου βυζαντιακῶν καὶ χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων, καὶ Γ. Χατζοπούλου, ἐπιμελητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης, ὅπως ἀποφανθῆ γνῶμην περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐντύπων βιβλίων, τῶν κωδίκων καὶ τῆς συλλογῆς ἀγιογραφικῶν Ἀλεξίου Καλυβᾶ.

— Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Ἐπιστημονικῆς ἐταιρείας τῆ 7 Μαΐου ἔ ἐπιμελητῆς τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης κ. Θεμ. Βολίδου ἀνεκοίνωσεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ εἰς Μκεδονίαν, ὅπου ἐξήτασε καὶ ἐταξινόμησε περὶ τὰς τριάκοντα βιβλιοθήκας. Εἶτα δ' ὠμίλησεν εἰδικώτερον περὶ τῶν λειτουργικῶν εἰληταρίων τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, ἧτις πρότερον μὲν κατείχεον ἓν καὶ μόνον (Σακελίωτος ἀρ. 78), γῶν δὲ κέκτηται τέσσαρα, ὧν δύο μὲν, εὑρεθέντα ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Κεντρικοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου, πρεσβόθησαν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Βαλ. Στάη εἰς τὴν Ἐθνικὴν βιβλιοθήκην, τὸ δὲ τρίτον προστέθη ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Μκεδονίας, προσχόμενον ἐκ τῆς ἀπὸ μακροῦ χρόνου κατεστραμμένης ἱερᾶς μονῆς Δοδραῆς παρὰ τὴν Βέρροϊαν. Εἶνε δὲ τοῦτο τὸ κάλλιστον καὶ ἀρχαιότατον τῶν εἰληταρίων τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης, γραφέν τὸν δωδέκατον αἰῶνα καὶ περιέχον τὰς εὐχὰς τῆς λειτουργίας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Καὶ τὸ μὲν μήκος αὐτοῦ εἶνε 5,37 μέτρων, τὸ δὲ πλάτος 0,24-25. Κοσμεῖται δ' ἐν ἀρχῇ ὑπὸ ὠραίας εἰκόνας πεντατρούλλου νοῦ καὶ ἐκατέρωθεν τοῦ γεγραμμένου μέρους ὑπὸ καλλιτεχνικωτάτου πλαισίου χρυσοποικιλτοῦ καὶ πολυχρώμου. Αἱ ἐκφωνήσεις εἶνε χρυσαῖ, τὰ δ' ἀρχικά γράμματα τῶν εὐχῶν ἀποτελοῦνται ἐξ εἰκόνων.

— Αἱ πρωινὰ ἀθηναῖκα ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν τῆ 17 Μαΐου τὰ ἐξῆς περὶ τῶν ἐν Ἀχρίδι κειμηλίων « Ἐν τῇ βουλγαρικῇ ἐφημερίδι *Ἐθνικά Δίκαια* ὁ Βούλγαρος ἀρχαιολόγος Γ, Μπαλάτσεφ ἐδημοσίευσεν σειράν ἄρθρων περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχαιοτήτων τῆς πόλεως Ἀχρίδος. Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος εὑρεν εἴκοσι σλαβικά ἐκκλησιαστικά βιβλία, γραφέντα τὰ πλεῖστα ἐπὶ περγαμνῆς ἢ χάρτου ἀπὸ τοῦ 11^{ου} αἰῶνος καὶ ἀντεῦθεν, καὶ ἐνενήκοντα ἑλληνικά, τῶν ὁποίων δίδει τὸν κατάλογον.

« Ἐπ' ἴσης ποιεῖται λόγον περὶ δύο σπανίων καὶ πολυτίμων κειμηλίων, εὑρισκομένων ἐν τῷ ἴδιῳ ναῷ, ἀρχαίου βυζαντινοῦ ἐπιταφίου, πιθανῶς δωρηθέντος εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Ἀχρίδος ἐκ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Βυζαντίου, μεθ' ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς, ὅπως ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀχρίδος ποιῆται μνεῖν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου εἰς τὰς ἱερὰς θυσίας. (Κατὰ τὸν κ. Μπαλάτσεφ ἕτερον πανομοιότυπον τοῦ ἴδιου ἐπιταφίου περιώζεται μόνον ἐν Θεσσαλονίκῃ) καὶ ἐνός χειρογράφου ἐπὶ περγαμνῆς ἐπιγραφομένου « Σύνοψις ἱστοριῶν Ἰωάννου Κουροπαλάτου καὶ μεγάλου Δουληγέρου τοῦ Σκυλίτση ». Τοῦτο περιέχει χρονικὸν τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων καὶ αὐτοκρατειρῶν ἀπὸ 811-1081 ἔτους καὶ εἶνε λίαν σπάνιον. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐχρησίμευσεν ὡς πηγὴ εἰς διχοφόρους μεταγενέστερους τοῦ Σκυλίτση χρονογράφους, οἷος ὁ Κεδρηνός, Ζωναρᾶς κτλ. Τὸ ἔργον εἶνε γνωστὸν εἰς τοὺς ἐπιστήμονας μόνον ἐκ μεταφράσεως τοῦ λατινικῆς, ἐκδοθείσης ἐν Βενετίᾳ τῷ 1570. Τὸ ἑλληνικὸν πρωτότυπον δὲν ἐδημοσιεύθη οὐδὲ μέχρι σήμερον. Οἱ Ῥῶσοι ἀρχαιολόγοι πολλάκις ἐζήτησαν τὸ χειρόγραφον τοῦτο πρὸς δημοσίευσιν, ἀλλ' ἡ κοινότης Ἀχρίδος ἠρνήθη νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξαγωγήν του ἐκ τῆς βιβλιοθήκης.

«Ὁ κ. Μπαλάτσος συνιστᾷ θερμῶς τὰ δύο ταῦτα κειμήλια νὰ διαφυλαχθῶσιν ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ εἰς μέρος ἀνεπηρέαστον ἐκ τοῦ πυρός καὶ ἄλλων στοιχείων.

«Ἐν ἐτέρῳ φύλλῳ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ὁ κ. Μπαλάτσος ἐξακολουθεῖ δημοσιεύων ἄρθρα περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων τῆς πόλεως Ἀχρίδος.

«Ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ δημοσιεύεται εἰκὼν τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ ἐξ ἀρχαίας εἰκόνης τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, δωρηθείσης κατὰ τὸν ικ' αἰῶνα εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς Ἀχρίδος ὑπὸ τοῦ κτήτορος ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος Λέοντος, βιβλιοφύλακος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς ἐκκλησίᾳς καὶ βοηθοῦ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Μιχαὴλ Κηρουλαρίου, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ σχίσματος τῶν ἐκκλησιῶν (1054). Πλὴν τῆς ἀρχαιότητός της ἡ εἰκὼν διακρίνεται καὶ διὰ τὸν πλούσιον ἀργυρόχρυσον διάκοσμόν της καὶ τὸν ἐκ σμάλτου στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μεθ' ἑλληνικοῦ ἐπιγράμματος ἀφιέρωσης. Τοιαῦται πολυτίμοι ἀρχαῖαι εἰκόνες, γραφείσαι ἀπὸ τοῦ ια' - ιδ' αἰῶνος, εὐρίσκονται περὶ τὰς εἰκοσι, μεγάλης καὶ ἱστορικῆς ἀξίας, ὧν ἕξ ἐδωρήθησαν κατὰ καιροῦς εἰς τοὺς πατριάρχας Ἀχρίδος ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων.

«Μεταξὺ τούτων ὑπάρχει καὶ μία τοῦ Χριστοῦ, δωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος Δημητρίου Χωματιανοῦ, ζήσαντος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ιγ' αἰῶνος, δικασίμου καὶ στέφαντος τὸν δεσπότην Ἡλείου Θεόδωρον Κομνηνόν, πολυγράφου δὲ συγγραφέως, γράψαντος καὶ βιογραφίαν τοῦ Ἀχρίδος Κλήμεντος, μαθητοῦ τῶν Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, καὶ βεβαιούντος, ὅτι ὁ Κλήμης ἐφεῦρε τὸ λεγόμενον «Κυριλλικόν» ἀλφάβητον τῶν Σλάβων».

Εἰς ταῦτα δ' ἐπήνεγκεν ὁ ἐκδότης τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις δι' ἐπιστολῆς, δημοσιευθείσης ἐν τῇ Ἑστία τῆς 18 Ἰουνίου

«Μετά πολλοῦ ἐνδιαφέροντος ἀνέγνω ἐν ταῖς χθεσιναῖς πρωιναῖς ἐφημερίσι τὴν περίληψιν τῶν περὶ τῶν χειρογράφων καὶ ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων τῆς Ἀχρίδος ἐν τῇ βουλγαρικῇ ἐφημερίδι Ἑθνικὰ Δίκαια ἄρθρων τοῦ κ. Γ. Μπαλάτσος. Ἐπιτρέψατε δὲ μοί τινὰς συμπληρώσεις καὶ ἐπανορθώσεις τῶν ἐν αὐτοῖς λεγομένων. Καὶ πρῶτον παρατηρῶ, ὅτι τῶν ἐνενηκόντα ἑλληνικῶν κωδίκων, τῶν φυλασσομένων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ πολιούχου ἁγίου Κλήμεντος, δὲν εἶνε πρώτη περιγραφή αὐτῆ ἢ τοῦ κ. Μπαλάτσος, ἀλλὰ ταῦτα ἦσαν ἤδη περιγεγραμμένα καὶ πρότερον ἐν ταῖς «Εἰδήσεσι τοῦ Ῥωσικοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἰνστιτούτου τῆς Κωνσταντινουπόλεως» τοῦ 1901 σ. 466 κ. εἰ.

«Ὡς πρὸς δὲ τὸν κώδικα τοῦ χρονικοῦ τοῦ Ἰωάννου Σκυλίτση, τοῦ κουροπαλάτου καὶ μεγάλου δρουγγαρίου (οὐχὶ Δουλιγερίου), δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι εἶνε λίαν σπάνιος, διότι σώζονται κώδικες τοῦ αὐτοῦ χρονογράφου καὶ ἀλλαχοῦ, ὧν ἐπιφανέστατος ὁ τῆς Βασιλικῆς βιβλιοθήκης τῆς Μαδρίτης, κεκοσμημένος διὰ πολυτίμων εἰκόνων παριστανουσῶν αὐτοκράτορας καὶ ἱστορικὰς σκηνάς, ὧν φωτογραφίας κέκτηται ἢ ἐν Παρισίοις Ecole des hautes études. Τούτων αἱ παριστάνουσαι αὐτοκράτορας συμπεριελήφθησαν, παραχωρήσει τοῦ κ. Γαβριήλ Μιλλέ, εἰς τὴν ὑπ' ἐμοῦ κατκτηθεῖσαν συλλογὴν εἰκόνων Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, τὴν ἐκτεθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνητικῆς ἐπιτροπείας ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Ῥώμης τῇ 1911 καὶ μετὰ ταῦτα περιελθοῦσαν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ἐνταῦθα ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐπιτροπείας.

«Ὡς πρὸς δὲ τὸ κείμενον τοῦ Σκυλίτση δὲν εἶνε ἀκριδὲς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Μπαλάτσος, ὅτι τούτου μόνον λατινικὴ μετάφρασις εἶνε ἐκδεδομένη καὶ ὅτι τὸ

ἑλληρικόν πρωτότυπον οὐδέποτε ἐξεδόθη. Ἐὐὐ ἀληθὲς εἶνε, ὅτι τοῦ ἑλλητικοῦ κειμένου εὐρηται ἐκδοζόμενον ἐν τῇ Βυζαντινῇ τῶν Παρισίων (1617), τῆς Βαντίας (1729) καὶ τῆς Βόννης (1839) μόνον τὸ τελευταῖον μέρος ὡς περὶ ἀρχαῖα τοῦ Κεδρηνοῦ, καὶ δὴ τὸ τέλος τοῦ χρονικοῦ τοῦ Σκυλίτση τὸ μὴ περιλαμβανόμενον ἐν τῇ τοῦ Κεδρηνοῦ, ὅστις ἐπανελάβε τον Σκυλίτσην κῆτολαξεῖ. Οὗτος δὲ εἶνε καὶ ὁ λόγος, δι' ὃν δὲν ἐκρίθη ἀναγκαιὰ ἢ ἐκδοσις ὁλοκλήρου τοῦ κειμένου τοῦ Σκυλίτση, λόγος μὴ ἐπικρατῶν θεθλίως, ὅπως μὴ ἐκδοθῆ ποτε ἀνεξαρτήτως πλήρες τὸ χρονικὸν τοῦ κουροπαλάτου μετ' ἀντιβολὴν τῶν κυριωτέρων αὐτοῦ κωδικῶν.

Ἐτέλος, λόγου γενομένου περὶ τοῦ πολυτίμου ἐν τῇ Ἁγίῃ Κλήμεντι ἐπιταφίου τῶν χρόνων τοῦ αὐτοκράτορος Ἀνδρονίκου, τὸ λεγόμενον ὅτι « ἕτερον πανομοιότυπον τοῦ ἰδίου ἐπιτάφίου περισώζεται μόνον ἐν Θεσσαλονίκῃ » εἶνε κακῶς διατυπωμένον, εἰ μὴ κακῶς μεταπεφρασμένον. Ἔργου κεντητικῆς, αἶος ὁ εἰρημένος ἐπιτάφιος, δὲν δύναται νὰ ὑπάρχη πανομοιότυπον. Ὁ γράψας ἤθελεν ἴσως νὰ εἴπῃ ἀπλῶς, ὅτι ὅμοιον καὶ σύγχρονον ἐπιτάφιον ἔχομεν ἐν Θεσσαλονίκῃ. Νοεὶ δὲ θεθλίως τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Παναγούδας τῆς Θεσσαλονίκης ἄλλως ἀχρονολόγητον, ἀλλ' εἰς τὸν δέκατον τρίτον ἢ δέκατον τέταρτον κίονα ἀνερχόμενον ἐπιτάφιον, τὸν γῶν κερταλλεμένον ἐν Ἀθήναις ».

— Ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρισσοῦς ἀπεφάσισε νὰ ἐκδίδῃ περιοδικῶς τὰς ἐν αὐτῇ γινόμενας ἐμιλίαις, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς σειρᾶς τῶν περὶ τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν τοῦ 10^{ου} αἰῶνος διαλέξεων, εἰς ἣν θὰ ἐπικρατοῦθη εἰτέρα σειρά περὶ τῶν Ἑλλήνων διγρηματογράφων καὶ μυθιστοριογράφων καὶ εἰς ταύτην εἰτέρα περὶ τῶν δραματικῶν ποιητῶν.

Ἡ πρώτη περὶ τῶν ποιητῶν σειρά θάποτελεῖται ἐκ δεκαῆς τευχῶν, συναριθμουμένης καὶ πραγματικῆς περὶ τοῦ ποιητοῦ Ἰουλίου Ἰυπάλλου, μὴ ἀναγνωσθείσης ἐν τῇ Συλλόγῃ.

Αἱ διαλέξεις αὐταὶ εἶνε αἰ ἐξῆς:

1. Ν. Γ. Πολίτου Γνωστοὶ ποιηταὶ δημοτικῶν ἔσμάτων. — 2. Στεφ. Π. Λάμπρου Ῥήγας Φεραῖος, Βηλακᾶς, Χρηστόπουλος. — 3. Α. Μίτσει Ὁ Σολωμὸς καὶ ἡ Ζάκυνθος. — 4. Γ. Σωτηριάδου Κάλδος. — 5. Γ. Τσοκοπούλου Οἱ Σοῦτσοι καὶ ἡ πολιτικὴ ποίησις ἐπὶ Ὀθωνος. — 6. Βύρ. Ζαλοκώστα Ἀλέξανδρος Ῥαγκεβῆς. — 7. Γ. Ζερβοῦ Ἀνδρέας Λασκαράτος. — 8. Τιμ. Ἀμπελιᾶ Θεόδωρος Ὀρφανίδης. — 9. Πολυβίου Δημητρακοπούλου Γεώργιος Ζαλοκώστας. — 10. Δων. Στεφάνου Γεώργιος Τερτσέτης. — 11. Π. Νερβάνου Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης. — 12. Ἰούλιος Ἰυπάλλος. — 13. Γρ. Ξενοπούλου Οἱ Παράσχοι. — 14. Θ. Βελιανίτου Μαρκοῦς, Πολυλᾶς καὶ ἡ σχολὴ τῆς Κερκύρας. — 15. Χ. Ἀννίου Βασιλειάδης, Παπαρηγόπουλος καὶ οἱ περὶ αὐτούς. — 16. Κ. Παλαμῆ Κρυστάλλης καὶ Βιζυηνός.

Ἐκάστον τεῦχος ἐκ 2 1/2 μέχρι 5 τυπογραφικῶν φύλλων, σχήματος ὀγδόου, θὰ τιμᾶται λεπτῶν 50, θὰ πώληται δ' ἐν τῇ γραφεῖᾳ τοῦ Συλλόγου, παρ' ἀπαιτοῖς βιβλιοπώλαις καὶ παρὰ τοῦ πρακτορείου τῶν ἐφημερίδων.

Θὰ ἐκδίδηται ἀνὰ ἓν τεῦχος τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου.

Εἰς τοὺς προκαταβάλλοντες εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Συλλόγου ἢ ἀποστέλλοντες διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιτάγῃς δραχ. 6.40 ἀποστέλλονται τὰ τεύχη τῆς πρώτης σειρᾶς ἅμα τῇ ἐκδόσει ἐκάστου αὐτῶν.